

**[Undervisningsministeren.]**

næsten selvfølgelig, skal behandles i Lagtinget.

Og det undrer mig en lille Smule, at netop det ærede Medlem Hr. Vanggaard, der har holdt saa stærkt paa Rigsheden paa saa mange Omraader, netop nu gør sig til Talsmand for, at saadanne smaa Ændringer af rent formel Natur i Skolelovgivningen vilde det være utilstedeligt for den danske Lovgivning at udtale sig om, uden at man havde hørt Lagtinget i hvert enkelt saadant lille Tilfælde. Jeg tror, vi derved kunde komme ind paa — hvad skal jeg kalde det — en statsretlig Praksis, som ikke vilde være heldig.

Men jeg skal ikke lægge saa overordentlig megen Vægt paa denne lille Indvending, jeg skal heller ikke have noget imod, at Sagen prøves i et Udvalg. I det hele og store takker jeg for Tilslutningen til Lovforslaget.

**Vanggaard:** Den højtærede Minister var noget forbavset over, at jeg paa dette Omraade vilde næsten gaa ind paa Petitesser med Hensyn til Lagtingets Magtomraade. Det er selvfølgelig ikke min Hensigt. Men er der virkelig foretaget noget, som gaar udenfor den Kompetence, som man almindelig tillægger et Lagting, at have Forret i saadanne Spørgsmaal, synes jeg ikke, der kan være noget i Vejen for, at det prøves og undersøges. Og der er alligevel den Realitet i det, at medens den nugældende Lovgivning kun har det ene Overlærerembede i Thorshavn, udvider man det her til, at Overlærerembeder kan oprettes andre Steder ogsaa. Ganske vist skal Kommunen dertil give sin Tilladelse, men Lagtinget har jo ogsaa et Tilsyn med Kommunerne og med Kommunernes Økonomi. Det er naturligvis fra færøsk Side, jeg er blevet gjort opmærksom paa dette Forhold, og det er muligt, at det ikke betyder saa meget, men jeg forstod ogsaa, at den højtærede Minister heller ikke har noget imod, at Lovforslaget prøves i et Udvalg. Det er kun det, jeg har ønsket med mine Bemærkninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

**N. P. Nielsen:** Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningssudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 77 af 12. Marts 1923, § 4, angaaende ekstraordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7507; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4633).

Sagen sattes til Forhandling.

**J. P. Larsen:** Det foreliggende Lovforslag er saa let overskueligt, at det ikke kræver nogen længere saglig Udredning. I Bemærkningerne til Lovforslaget er der udførlig gjort Rede for de saglige Grunde, der taler for Lovforslagets Fremsættelse og Gennemførelse, og disse understregedes yderligere af den højtærede Forsvarsminister ved Fremsættelsen den 11. Februar. Der er særlig peget paa den Omstændighed, at den danske Krone siden den nugældende Forsvarsordnings Vedtagelse er gaaet op til Pari, hvisaarsag den paagældende Bevilling nu repræsenterer en betydelig højere Værdi, end da Forsvarslovene blev vedtaget. Det havde man ogsaa Øje for, da Forslaget om Bevillingen fremsattes, hvilket bl. a. kan ses af de Bemærkninger, som ledsagede Forslaget, og som den højtærede Forsvarsminister henledte Opmærksomheden paa ved dette Lovforslags Fremsættelse.

Det foreliggende Lovforslag maa ogsaa siges at fremkomme paa et meget belejligt Tidspunkt. Der er vel nok nogen Grund til at tro, at der indenfor Venstre og det konservative Folkeparti, maaske mindst hos det sidste, er en stærk Stemning for en Tilpasning af Statens Udgifter. Det er jo ikke mange Dage siden, at der fra et æret Medlem af Venstre fra denne Talerstol lød endog meget stærke Ord om Tilpasning, Ord, som bl. a. tog Sigte netop paa Nedsættelse af Statens Udgifter, og det foreliggende Lovforslag søger jo netop at tilvejebringe en Tilpasning paa dette særlige Omraade.

Jeg har ikke villet sige dette for paa ny at fremkalde en Krisedebat — det forekommer mig, at den, vi havde, var lang nok, og dertil kommer jo, at der synes at være en betydelig Bedring i disse Dage med Hensyn til Krisen, saa det er der ingen Grund til —, men jeg har kun villet pege